

Sygn. akt I Ns 272/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2019r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Lisowska

Protokolant: sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2019r. w Piszcu na rozprawie

sprawy z wniosku N. Z.

z udziałem A. D.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. Ustalić, że w skład majątku wspólnego N. Z. i A. D. wchodzi:

1. kuchenka mikrofalowa o wartości o zł,
2. szafa wnękowa, szafki i pawlacze w przedpokoju o wartości 300 zł,
3. witryna o wartości 3500 zł,
4. dywan o wartości o zł,
5. dwa karnisze każdy o wartości 10 zł- o łącznej wartości 20 zł,
6. dywan o wartości 50 zł;

II. Ustalić, że w skład majątku wspólnego N. Z. i A. D. wchodzi nakłady poniesione z majątku wspólnego na lokal mieszkalny nr (...) położony w P. przy ul. (...) stanowiący majątek osobisty uczestniczki postępowania A. D. o wartości 6 513,89 zł (sześć tysięcy pięćset trzydzieści złotych 89/100);

III. Dokonać podziału majątku wspólnego N. Z. i A. D. w ten sposób ruchomości wymienione w pkt. I ppkt. 1,2,4,5,6 przyznać na własność A. D.;

IV. Zasądzić od uczestniczki A. D. na rzecz wnioskodawcy N. Z. tytułem spłaty kwotę 3 441,95 zł (trzy tysiące czterysta czterdzieści jeden złotych 95/100) płatną w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie zwłoki w płatności tej kwoty;

V. Oddalić wniosek uczestniczki A. D. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym;

VI. Zarządzić sprzedaż w drodze licytacji publicznej składnika majątku wymienionego w punkcie I ppkt. 3) orzeczenia;

VII. Ustalić, iż wnioskodawca N. Z. i uczestniczka A. D. otrzymują po 1/2 części sumy pozostałej po zaspokojeniu kosztów sprzedaży składnika majątku wskazanego w pkt. VI orzeczenia;

VIII. Orzec, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 272/18

UZASADNIENIE

N. Z. wystąpił z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestniczkę postępowania A. Z. (obecne nazwisko D.).

We wniosku podał, że związek małżeński zainteresowanych, zawarty 12 lipca 2003 roku, został rozwiązany przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 10 stycznia 2012 roku wydanym w sprawie VI RC 618/10. W czasie trwania związku małżeńskiego zainteresowani nie zawierali żadnych umów wyłączających wspólność majątkową.

Wnioskodawca wskazał, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi:

1. segment kuchenny z pochłaniaczem pary o wartości 3 500 zł,
2. stół kuchenny o wartości 200 zł,
3. dwa taborety kuchenne o wartości 150 zł,
4. mikrofalówka o wartości 200 zł,
5. robot kuchenny o wartości 150 zł,
6. frytkownica o wartości 200 zł,
7. sztućce o wartości 200 zł,
8. telewizor o wartości 400 zł,
9. dekodery cyfrowy z anteną o wartości 150 zł,
10. kamera o wartości 300 zł,
11. żelazko o wartości 200 zł,
12. cztery komplety firanek o wartości 200 zł,
13. pięć kompletów pościeli o wartości 200 zł,
14. szafa wnękowa, szafka i pawlacze w przedpokoju o łącznej wartości 4 000 zł,
15. lustro o wartości 300 zł,
16. kanapa i dwa fotele o łącznej wartości 3 000 zł,
17. witryna o wartości 3 500 zł,
18. stół szklany o wartości 300 zł,
19. dywan z dużego pokoju o wartości 300 zł,

20. karnisz z dużego pokoju o wartości 100 zł,
21. żyrandol z dużego pokoju o wartości 100 zł,
22. wersalka o wartości 600 zł,
23. szafa o wartości 800 zł,
24. komoda o wartości 400 zł,
25. dywan z małego pokoju o wartości 200 zł,
26. karnisz z małego pokoju o wartości 100 zł,
27. żyrandol z małego pokoju o wartości 100 zł,
28. kwota 5 558 zł pochodząca z lokaty terminowej w Banku (...) S.A. Oddział 1 w P., która bez zgody i wiedzy wnioskodawcy została wypłacona i z wydatkowana przez uczestniczkę.

Nadto wnioskodawca wniósł o rozliczenie nakładów o łącznej wartości 13 313 złotych poniesionych przez zainteresowanych z majątku wspólnego na remont lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P. stanowiącego składnik majątku osobistego uczestniczki postępowania. Wskazał, że remont ten polegał na szpachlowaniu i malowaniu ścian i sufitów wszystkich pomieszczeń, ułożeniu paneli podłogowych w przedpokoju i pokojach, wstawieniu drzwi wejściowych i drzwi wewnętrznych do wszystkich pomieszczeń, ułożeniu glazury i terakoty w kuchni i łazience, zainstalowaniu tzw. białego montażu (wanna, muszla, zlew, baterie). Dodał, że na wskazaną wartość poniesionych przez zainteresowanych nakładów składa się: 6 513 zł – wartość zakupionych materiałów, urządzeń i wyposażenia, 800 zł – wartość drzwi wejściowych, 6 000 zł – robocizna.

Wnioskodawca wniósł o ustalenie wartości majątku wspólnego zainteresowanych na kwotę 38 721 złotych, dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych w ten sposób, aby opisane wyżej ruchomości i środki finansowe pochodzące z lokaty przyznać uczestniczce postępowania i zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem spłaty kwotę 19 360,50 złotych płatną w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia o podziale majątku wspólnego z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że od daty ustania wspólności majątkowej małżeńskiej przedmiotowe ruchomości znajdują się w wyłącznym posiadaniu uczestniczki.

Uczestniczka postępowania A. D. co do zasady przychyliła się do wniosku o podział majątku wspólnego. Zaprzeczyła, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi ruchomości wymienione wyżej w:

- pkt 1, 2, 3, 12, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25 i 27 – albowiem stanowią one majątek osobisty uczestniczki,
- pkt 5, 6, 7, 11 i 16 – albowiem uległy zużyciu i zostały wyrzucone,
- pkt 9 – albowiem sprzęt ten po rozwiązaniu umowy został zwrócony (...).

Odnośnie lokaty terminowej wymienionej w pkt 28, uczestniczka wskazała, iż lokata ta została zlikwidowana zarówno przez wnioskodawcę, który środki te przeznaczał na zakup alkoholu, jak i przez uczestniczkę, która środki te, wobec niepłacenia przez wnioskodawcę alimentów, wydatkowała na utrzymanie rodziny jeszcze przed prawomocnym orzeczeniem rozwodu.

Uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku wnioskodawcy o rozliczenie nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki oraz zakwestionowała podaną przez uczestnika wartość tych nakładów. Podniosła, że remont lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P. został w przeważającej mierze

przeprowadzony za oszczędności w kwocie 4 053,98 złotych zgromadzone przez uczestniczkę przed zawarciem związku małżeńskiego, a w pozostałej części za środki pochodzące z prezentów ślubnych. Uczestniczka podkreśliła, że zainteresowani nie ponieśli żadnych kosztów robocizny, albowiem wspomniany remont został przeprowadzony przez nieżyjącego już ojca uczestniczki przy pomocy matki uczestniczki i samej uczestniczki postępowania. Wnioskodawca w ogóle nie był w ten remont zaangażowany, zajmował się jedynie zamawianiem materiałów budowlanych zgodnie ze wskazówkami ojca uczestniczki.

Uczestniczka wniosła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi:

1. mikrofalówka (wymieniona w pkt 4) o wartości 20 zł,
2. telewizor (wymieniony w pkt 8) o wartości 200 zł,
3. kamera (wymieniona w pkt 10) o wartości 50 zł,
4. szafa wnękowa, szafki i pawlacze w przedpokoju (wymienione w pkt 14) o łącznej wartości 300 zł,
5. witryna (wymieniona w pkt 17) o wartości 300 zł,
6. karnisz z dużego pokoju (wymieniony w pkt 20) o wartości 10 zł,
7. karnisz z małego pokoju (wymieniony w pkt 26) o wartości 10 zł,

a ponadto:

8. kwota 1 000 zł uzyskana przez wnioskodawcę ze sprzedaży samochodu osobowego marki (...),
9. kwota 1 200 zł uzyskana przez wnioskodawcę ze sprzedaży rowerów,
10. kwota 400 zł uzyskana przez wnioskodawcę ze sprzedaży aparatu fotograficznego,
11. zdjęcia ślubne i nagranie o wartości 500 zł.

Uczestniczka postępowania wniosła o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym, w proporcji 90% na rzecz uczestniczki i 10% na rzecz wnioskodawcy. W uzasadnieniu podniosła, że w czasie trwania związku małżeńskiego wnioskodawca praktycznie nie pracował. Pracował przez bardzo krótkie okresy i nie przekazywał uczestniczce żadnych środków na utrzymanie rodziny. Raz wyjechał do Niemiec, jednak wrócił bez pieniędzy, z kilkoma urządzeniami z tzw. wystawek i z długami. Przyczyną rozpadu związku małżeńskiego zainteresowanych było uzależnienie wnioskodawcy od alkoholu, niepodejmowanie przez wnioskodawcę zatrudnienia bądź podejmowanie prac dorywczych tylko do pierwszej wypłaty, a następnie przeznaczanie zarobionych pieniędzy na zakup alkoholu, oraz zaciąganie przez wnioskodawcę bez zgody i wiedzy uczestniczki pożyczek i innych zobowiązań finansowych, w wyniku czego uczestniczka otrzymywała wezwania do zapłaty i zawiadomienia o toczących się postępowaniach egzekucyjnych. Uczestniczka podniosła nadto, że obecnie wnioskodawca nie realizuje ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem syna zainteresowanych i nadal nadużywa alkoholu. W ocenie uczestniczki, jakiegokolwiek środki zasądzone na rzecz wnioskodawcy będą odebrane małoletniemu synowi zainteresowanych i zajęte przez organy egzekucyjne w związku z toczącymi się przeciwko wnioskodawcy postępowaniami egzekucyjnymi.

Uczestniczka wniosła o dokonanie podziału opisanego wyżej majątku wspólnego zainteresowanych w ten sposób, aby ruchomości wymienione przez nią w pkt 1, 2, 3, 8, 9, 10 i 11 przyznać wnioskodawcy, zaś ruchomości wymienione przez nią w pkt 4, 5, 6 i 7 przyznać uczestniczce z ewentualnym obowiązkiem spłaty tytułem wyrównania wartości udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Na rozprawie w dniu 5 lutego 2019 roku zainteresowani zgodnie podali, że w skład ich majątku wspólnego mającego ulec podziałowi wchodzi następujące ruchomości znajdujące się w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P. stanowiącym majątek osobisty uczestniczki postępowania:

1. kuchenka mikrofalowa o wartości 0 zł,
2. szafa wnękowa, szafki i pawlacze w przedpokoju o wartości 300 zł,
3. witryna o wartości 3 500 zł,
4. dywan o wartości 0 zł,
5. dwa karnisze, każdy o wartości 10 zł,
6. dywan o wartości 50 zł.

W pozostałym zakresie zainteresowani podtrzymali swoje stanowiska. Nikt z zainteresowanych nie wyraził zgody na przyznanie mu wymienionej w pkt 3. witryny o wartości 3 500 złotych.

Sąd ustalił, co następuje:

N. Z. i A. Z. (obecne nazwisko D.) związek małżeński zawarli 12 lipca 2003 roku w P.. Małżonków łączył system małżeńskiej wspólności ustawowej.

Małżeństwo zainteresowanych zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 10 stycznia 2012 roku wydanym w sprawie VI RC 618/10, z winy N. Z.. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 1 lutego 2012 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: odpis prawomocnego wyroku rozwodowego k. 15)

N. Z. w okresie od 11.09.2001r. do 23.05.2006r. zatrudniony był w (...) sp.j. R. P. i J. P. z siedzibą w W. Oddział w P.. Natomiast w 2007 roku pracował zarobkowo w Niemczech.

(dowód: świadectwo pracy k. 45; wyciąg z rachunku bankowego k. 46-47; zaświadczenie z (...) S.A. k. 50-50v)

Po zawarciu związku małżeńskiego zainteresowani zamieszkali w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., stanowiącym majątek osobisty A. D.. (bezsporne)

W czasie trwania wspólności majątkowej, w okresie od sierpnia do października 2003 roku, N. Z. i A. D. ponieśli nakłady z majątku wspólnego o łącznej wartości 6 513,89 złotych na zakup materiałów niezbędnych do remontu wskazanego wyżej lokalu mieszkalnego. Prace remontowe zostały wykonane nieodpłatnie przez rodziców A. D..

(dowód: faktury VAT k. 5-14; zeznania świadka D. Z. k. 54v-55)

W czasie trwania wspólności majątkowej N. Z. i A. D. byli współwłaścicielami lokaty terminowej numer (...), która w dniu 12 maja 2010 roku została zerwana, a zgromadzone na niej środki w kwocie 5 558,06 złotych zostały wypłacone przez A. D..

(dowód: zaświadczenie z (...) S.A. k. 48)

W skład majątku wspólnego N. Z. i A. D. mającego ulec podziałowi wchodzi:

1. kuchenka mikrofalowa o wartości 0 zł,
2. szafa wnękowa, szafki i pawlacze w przedpokoju o wartości 300 zł,

3. witryna o wartości 3 500 zł,
4. dywan o wartości 0 zł,
5. dwa karnisze, każdy o wartości 10 zł, o łącznej wartości 20 zł,
6. dywan o wartości 50 zł.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi:

1. kuchenka mikrofalowa o wartości 0 zł,
2. szafa wnękowa, szafki i pawlacze w przedpokoju o wartości 300 zł,
3. witryna o wartości 3 500 zł,
4. dywan o wartości 0 zł,
5. dwa karnisze, każdy o wartości 10 zł, o łącznej wartości 20 zł,
6. dywan o wartości 50 zł.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

Zgodnie z art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Zgodnie z art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie zainteresowani zgodnie wniesli o przyznanie składników wymienionych w pkt 1., 2., 4., 5. i 6. uczestniczące postępowania.

W myśl art. 622 § 2 k.p.c., gdy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wydaje postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

Zgodnie ze stanowiskiem zainteresowanych, Sąd dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania w ten sposób, że składniki wymienione w ppkt 1., 2., 4., 5. i 6. orzeczenia, przyznał uczestnicze postępowania.

Nikt z zainteresowanych nie wyraził zgody na przyznanie mu witryny wymienionej w ppkt 3. orzeczenia. W konsekwencji nie możliwe było przyjęcie rozwiązania, które sprowadzałoby się do przyznania prawa własności jednemu z nich. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 04.11.1998r. w sprawie II CKN 347/98 stwierdził, że nie możliwe jest przyznanie rzeczy jednemu z dotychczasowych współwłaścicieli wbrew jego woli. Narzucanie własności rzeczy nie byłoby racjonalne. Do właściciela bowiem, a nie do Sądu, należy ocena, czy rzecz jest mu potrzebna. Brak zgody współwłaścicieli na przyznanie im rzeczy jest okolicznością, która zgodnie z art. 212 § 2 k.c. uzasadnia sprzedaż rzeczy.

Wobec braku zgody zainteresowanych na przyznanie im witryny, Sąd zarządził jej sprzedaż. Sprzedaż taka odbywa się w drodze licytacji, na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o sprzedaży rzeczy w toku postępowania egzekucyjnego.

Jednocześnie, w oparciu o przepis art. 625 k.p.c., Sąd ustalił, że wnioskodawca i uczestniczka postępowania otrzymają po 1/2 części sumy uzyskanej ze sprzedaży tego składnika majątku wspólnego, pozostałej po zaspokojeniu kosztów sprzedaży.

Załączone do akt sprawy zaświadczenie z (...) S.A. (k. 48) potwierdza, że w czasie trwania wspólności ustawowej zainteresowani posiadali w wymienionym banku lokatę terminową oraz, że zgromadzone na niej środki zostały wypłacone przez uczestniczkę postępowania. Okoliczność ta została też przyznana przez uczestniczkę (k. 53v). Zważywszy na datę ustania wspólności majątkowej zainteresowanych (01.02.2012r.) i datę likwidacji lokaty (12.05.2010r.), Sąd dał wiarę twierdzeniom uczestniczki postępowania, że zgromadzone na tej lokacie środki finansowe zostały z wydatkowane w czasie trwania wspólności majątkowej w celu zaspokojenia potrzeb rodziny zainteresowanych i w konsekwencji nie podlegają rozliczeniu.

Wnioskodawca domagał się także rozliczenia nakładów poniesionych przez zainteresowanych z majątku wspólnego na remont lokalu mieszkalnego stanowiącego majątek osobisty uczestniczki. Wnioskowi temu oponowała uczestniczka kwestionując podaną przez wnioskodawcę wartość nakładów i twierdząc, że remont ten został w przeważającej części sfinansowany z przedmażeńskich oszczędności uczestniczki, a w pozostałej części ze środków zgromadzonych przez zainteresowanych w dniu wesela.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na podstawie zeznań przesłuchanego w sprawie świadka D. Z. (k. 54v-55) Sąd ustalił, iż wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, zainteresowani nie ponieśli żadnych kosztów robocizny, albowiem wszystkie prace remontowe wykonane zostały nieodpłatnie przez rodziców uczestniczki postępowania.

Z przedłożonych przez wnioskodawcę faktur VAT (k. 5-14) wynika, że koszt zakupu materiałów niezbędnych do przeprowadzenia omawianego remontu wyniósł łącznie 6 513,89 złotych. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez uczestniczkę postępowania.

W oparciu o daty wystawienia wspomnianych faktur VAT Sąd ustalił, że omawiany remont rozpoczął się zaledwie miesiąc po zawarciu przez zainteresowanych związku małżeńskiego, a wszystkie płatności dokonywane były gotówką. W tym czasie wnioskodawca zatrudniony był w (...) sp.j. R. P. i J. P. z siedzibą w W. Oddział w P., co potwierdza

załączone do akt sprawy świadectwo pracy (k. 45). Remont został zakończony w październiku 2003 roku. Uczestniczka nie udowodniła, aby środki finansowe na remont mieszkania pochodziły ze zlikwidowanej przez uczestniczkę księżeczki oszczędnościowej w (...) S.A. Uczestniczka złożyła wprawdzie kopię księżeczki mieszkaniowej, jednakże ze wskazanego dokumentu nie wynika okoliczność likwidacji księżeczki, jak również wysokość środków otrzymanych po likwidacji księżeczki mieszkaniowej. Zdaniem Sądu wskazany wyżej materiał dowodowy wykazał, że remont lokalu mieszkalnego stanowiącego majątek osobisty uczestniczki został przeprowadzony za środki pochodzące z majątku wspólnego zainteresowanych.

Wobec powyższego Sąd ustalił, że w czasie trwania wspólności majątkowej zainteresowani ponieśli nakłady z majątku wspólnego o wartości 6 513,89 złotych na zakup materiałów niezbędnych do przeprowadzenia remontu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., stanowiącego majątek osobisty uczestniczki.

Sąd oddalił wniosek uczestniczki postępowania o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 43 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (§ 1). Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Spadkobiercy małżonka mogą wystąpić z takim żądaniem tylko w wypadku, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie małżeństwa albo o rozwód lub wystąpił o orzeczenie separacji (§ 2). Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powstania bądź powiększenia majątku wspólnego stosownie do swoich sił i możliwości zarobkowych. Nie w każdym zatem przypadku istnienia różnicy w przyczynianiu się do powiększania majątku wspólnego przepis art. 43 § 2 k.r.o. powinien znaleźć zastosowanie (vide postanowienia Sądu Najwyższego z 26.11.1973r. w sprawie III CRN 227/73 i z 30.11.1972r. w sprawie III CRN 235/72).

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie nie było podstaw do ustalenia nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. Omówiony wyżej materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że oboje małżonkowie przyczynili się do powstawania majątku wspólnego podlegającego podziałowi. Wnioskodawca od początku trwania związku małżeńskiego do maja 2006 roku podejmował stałe zatrudnienie, w 2007 roku wyjeżdżał w celach zarobkowych do Niemiec, a później, jak przyznała sama uczestniczka, podejmował w kraju krótkotrwałe prace dorywcze. Sąd nie znalazł szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za dokonaniem nierównego ustalenia udziałów w majątku wspólnym.

Reasumując, łączna wartość ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego zainteresowanych, które przyznane zostały uczestniczce, i nakładów poczynionych z majątku wspólnego zainteresowanych na majątek osobisty uczestniczki, wynosi 6 883,89 złotych (370 zł + 6 513,89 zł = 6 883,89 zł).

Ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, zaszła konieczność zasądzenia od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłaty w kwocie 3 441,95 złotych, która wynika z podziału na dwie równe części wartości składników majątku wspólnego przyznanych uczestniczce (6 883,89 zł : 2 = 3 441,95 zł).

O spłacie na rzecz wnioskodawcy Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin oraz sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W ocenie Sądu miesiąc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie to czas odpowiedni, który pozwoli uczestniczce na zgromadzenie kwoty zasądzonej na rzecz wnioskodawcy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.